

ejendomme helt at tømme vedligeholdelseskontoen, helt uacceptable, idet mange af disse ejendomme kan forventes anvendt til beboelse i en længere årrække.

Endelig er det uklart, hvorledes ansvaret skal placeres, hvis sikkerhedskrav ikke er opfyldt og manglerne fører til katastrofe. Dette er ikke ligegyldigt, eftersom det har været en afgørende svaghed ved den gældende lovgivning, at det ikke var muligt at placere noget ansvar, og det selvfølgelig også har været medvirkende til, at den brandsikkerhedsmæssige standard har været så ringe. Forslaget løser ikke dette problem. Hvem har ansvaret, hvis ejeren har indsendt og efterlevet en indberetning, men denne indberetning ikke fuldstændigt svarer til ministeriets krav og kommunen alligevel ikke har reageret? I hvor høj grad pådrager kommunen sig ansvar som følge af bemyndigelserne i § 15 (til henholdsvis at påbyde sikringsarbejder og at lade dem iværksætte på ejerens bekostning)? Dette er ikke klarlagt, og det må befrygtes, at man ikke har fjernet sig et skridt fra den nuværende situation, hvor ejeren og myndighederne er i stand til at skubbe såvel risiko som ansvar over på lejerne.

Finansieringsformen, som er foreslået, betyder, at lejerne skal betale brandsikringen fuldt og helt – enten ved at de beløb, som lejerne har indbetalt til en oftest hårdt tiltrængt opretning (og undertiden vedligeholdelse), skal anvendes til den brandsikring, som burde være ejerens forpligtelse, eller ved direkte husleje-forhøjelse.

En sådan finansieringsform forekommer ekstra provokerende så få måneder efter det femkantede boligforlig med den »omkostningsbestemte« leje, der førte til vanvittige husleje-forhøjelser i hele den private udlejningsboligmasse, uden at lejerne fik noget til gengæld. Det forekommer heller ikke på nogen måde begrundet fortrinsvis at ville beslaglægge midlerne på opretningskontoen til finansiering af brandsikringen, eftersom brandsikringsudgifterne fuldt ud vil sluge opretningsmidlerne netop i de ejendomme, hvor opretningskontoen i forvejen er mest utilstrækkelig i forhold til behovet.

De samlede husleje-forhøjelser i kraft af den »omkostningsbestemte« leje skulle efter de foreliggende oplysninger være mere end tilstrækkelige til fuldt ud at dække ydelserne på de lån, der skal finansiere brandsikringen.

Mindretallet finder ikke, at genhusningsproblemet er løst med de aftaler, forslaget åbner mulighed for, men som der vel i realiteten altid har været mulighed for.

Mindretallet skal på dette grundlag anbefale lovforslaget til *vedtagelse* med de af mindretallet og med de af boligministeren stillede ændringsforslag, bortset fra ændringsforslag nr. 2.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af et *mindretal* (Kirsten Jacobsen (FP) og Kjærulff-Schmidt (FP)):

1) Efter stk. 1 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 2. Loven finder ikke anvendelse på en- og tofamiliehuse, uanset om disse indeholder mere end 2 etager.«

Af *boligministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Henning Philipsen (SF) og Wilhjelm (VS)):

Underændringsforslag til ændringsforslag nr. 1.

2) I den ved ændringsforslag nr. 1 foreslåede affattelse af stk. 2 ændres ordene »en- og tofamiliehuse« til: »fritliggende en- og tofamiliehuse«.

Af et *mindretal* (Wilhjelm (VS)):

3) Efter stk. 1 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 2. Kravene skal være opfyldt senest et år efter, at de er bekendtgjort, jfr. dog § 2.«

Til § 2.

Af *boligministeren*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Kirsten Jacobsen (FP) og Kjærulff-Schmidt (FP)):

4) I *stk. 1* ændres »1. juli« til: »1. august«.

Af *mindretallet under nr. 1*:

5) I *stk. 1* ændres »1. juli 1976« til: »udgangen af 1976«.

Af *boligministeren*, tiltrådt af *flertallet under nr. 4*:

6) I *stk. 2* ændres »udgangen af 1976« til: »1. april 1977«.